

2020-10-05

n.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande avseende remiss från Näringsdepartementet angående Naturvårdsverkets förslag till jakttider (N2020- 01735-FJR)

Sammanfattning

Sveriges Veterinärförbund anser att:

- vid beslut om jakttider behöver hänsyn tas både till djurslagens biologiska förutsättningar *och* till konsekvenser för det jagade djuret.
- allmänna jakttider inte bör omfatta perioder då arten är sårbar, såsom under eller i nära anslutning till häcknings- och uppfödningstider, vid hårt klimat, minskade livsmiljöer och möjligheter att hitta föda.
- skydds jakt bör undvikas under artens häcknings- och uppfödningstider.
- det inte bör förekomma jakt och jaktträning med hund då viltet är sårbart, och menar att en generell bestämmelse bör vara att jaktträning med hund inte bör genomföras utanför ordinarie jakttider.
- effekterna av jakt och jaktträning med hund på vilda djurs välfärd behöver utvärderas.
- ett rapporteringssystem för all avskjutning, inklusive skadeskjutningar, bör införas.
- allmän jakt på skogshare inte bör tillåtas i de regioner i Sverige där populationen minskat.
- ändrade jakttider som överlappar med uppfödningssäsongen inte bör införas för fälthare och mård. Av samma anledning bör jakttiderna korrigeras för bäver och rödräv.
- licensjakt på säl inte bör införas.
- införandet eller återinförande av jakttid bör inte motiveras av att en art anses jaktbar, utan av att det finns behov av att införa jakt, så som resursutnyttjande och avvärjande av hot mot andra djurarter. Sveriges Veterinärförbund avstyrker därför jakttider för allmän jakt på björktrast och nötskrika.
- att allmän jakt inte bör införas på snatterand.
- allmänna jakttider på sädgås, bläsand, kricka, alfågel, ejder, småskrake och havs- och gråtrut bör avskaffas, enligt Naturvårdsverkets förslag.
- att fiskmås och kråkfåglar inte bör omfattas av allmänna jakttider. I de fall sådan jakt tillåts bör tiderna anpassas med större hänsyn till häckningstid, enligt Naturvårdsverkets förslag.

- förlängda jakttider på änder, gäss, fält-och skogshöns och ripa inte bör införas.
- skyddsjakt på enskilda initiativ bör tas bort för årsunge av råka, enligt Naturvårdsverkets förslag.
- skyddsjakt på eget initiativ efter sädgås, skarv, trana och sångsvan inte ska förekomma/införas och inte utökas efter gäss och ringduva.
- risken att förväxla arter vid jakt efter olika djurslag behöver belysas mer noggrant och tas hänsyn till vid beslut om jakttider (ex. änder och gråa gäss).
- jakt efter vilt inte bör utföras under dygnets mörka timmar (ex. mufflon).
- att det är positivt att jakt på nämnda fåglar inte tillåts under dygnets mörka timmar men att även jakt i gryning- och skymningstid kan försvåra möjligheten till korrekt artbestämningen på framför allt fåglar.

Generella synpunkter

Sveriges Veterinärförbund anser att det vid beslut om jakttider både behöver tas hänsyn till arternas biologiska förutsättningar och konsekvenser för det jagade djuret. Djurvälstånd och djurskydd gäller även vilda djur, även om de inte omfattas av djurskyddslagen, utan av jaktlagstiftningen. Naturvårdsverket skriver att: ”En utgångspunkt för jaktöversynen är att vilt inte ska jagas under parnings- och uppfödningstider. När det är motiverat utifrån samhällets behov av avskjutning för att minska skadeproblematik, kan principen behöva åsidosättas.” Sveriges Veterinärförbund anser att denna utgångspunkt är mycket viktig. I nuvarande förslag finns flera exempel på när häckning och uppfödningstid kan överlappa med eller ligga i mycket nära anslutning till jakttiderna. Sveriges Veterinärförbund menar att marginalen mellan jakttider och häckning/uppfödningstider behöver vara större. Om ovan princip behöver åsidosättas, bör det vara väldigt restriktivt och baserat på ett gediget vetenskapligt underlag som beskriver riskerna för viltet så att onödigt lidande kan undvikas.

Enligt Naturvårdsverkets konsekvensanalys så riskerar en i vissa delar av landet tidigarelagd jaktstart efter ringduva leda till att ungar blir föräldralösa, vilket är ett exempel på när djurvälståndet åsidosätts på ett icke-godtagbart sätt. Naturvårdsverket menar vidare att ”Ur ett biologiskt perspektiv vore det önskvärt med harmoniserade jakttider där ingen jakt och jaktträning med hund tillåts under någon av klövviltens reproduktionsperioder eller innan någon av deras avkommor är självständiga.” Naturvårdsverket tar även upp djurvälståndsriskerna vid jakt med hund vid höga utomhustemperaturer (ex. vildsvin, älg och björn). Överlag motiverar Naturvårdsverket begränsningen av vissa jakttider med att de ska orsaka så lite störning som möjligt för viltet. Sveriges Veterinärförbund stödjer detta och anser att allmän jakttid inte ska råda under eller i nära anslutning till häcknings- och uppfödningstider eller under andra förhållanden då en art kan vara extra sårbar, t.ex. då klimatet är hårt, vid begränsade livsmiljöer och då tillgången på föda är

begränsad. Detta bör vara vägledande även vid beslut om skyddsjakt, inte minst då den genomförs på eget initiativ. De exempel på begränsning av jakt liksom jaktträning med hund som Naturvårdsverket föreslår är ett steg i rätt riktning. Sveriges Veterinärförbund anser dock att det bör vara en generell regel att träning med hund inte utförs utanför ordinarie jakttider, oavsett djurslag. Effekterna av jakt och jaktträning med hund på vilda djurs välfärd behöver studeras och tiderna för jakt med hund och jaktträning anpassas därefter. Ett exempel där sådan kunskap är bristfällig, och som Naturvårdsverket själv tar upp, är jakt efter hönsfåglar som jagas med stående, stötande eller skällande fågelhund, där det ”saknas kunskap om eller i vilken omfattning hundar stör fåglar under träningstiden efter avslutad jakt.” (se preliminärt förslag på jakttidsändringar, paket 1, NV-08122-18).

Naturvårdsverket påtalar i samband med att man lyfter riskerna med jaktträning med hund på björn under varma sommark dagar (preliminärt förslag på jakttidsändringar, paket 1, NV-08122-18) att ”Björnens stressnivå påverkas enligt rapporten (NINA rapport 1501, *Sveriges Veterinärförbunds komplettering*) främst av antalet hundar som släpps. Denna kunskap kan motivera en ytterligare begränsning av antal hundar tillåtna att använda vid jakt på en och samma björn till maximalt en hund. Naturvårdsverket ser dock behov av att träna unga oerfarna hundar och föreslår att oerfarna hundar fortsatt får möjlighet att släppas tillsammans med en erfaren björnhund under tiden för licensjakt på björn. Ansvaret för att bedöma varje enskild situation vilar fortfarande på den enskilde jägaren och hundägaren.” Utöver att stödja Naturvårdsverkets förslag om att inte tidigarelägga träning med hund efter björn, så menar Sveriges Veterinärförbund att bedömningen att tillåta maximalt en hund på en och samma björn bör föras in i lagtext. Sveriges Veterinärförbund menar, till skillnad från Naturvårdsverket, att ansvaret för en god jaktetik inte enbart kan läggas på jägaren, utan det är viktigt att krav på god jaktetik och djurvälfärd regleras i jaktlagstiftningen, precis som anförs när det gäller begränsningar vid jakt efter vildsvin.

Sveriges Veterinärförbund vill understryka att det faktum att en art anses *jaktbar*, i den mening att den anses finnas i tillräckligt stort antal eller inte uppvisar minskande populationstrend, inte i sig är ett argument för att införa eller återinföra jakttid för arten. Istället bör beslut om jakt grundas på behov och funktion, där möjligheten till resursanvändning (ex. föda) eller hot mot andra djurarter, människors, verksamheters och ekosystem är huvudsakliga argument. Biologisk mångfald och andra ekosystemtjänster behöver också vägas in. Arter i behov av skydd ska inte jagas. ArtDatabankens rödlistning bör vara vägledande och presenteras i god tid innan Naturvårdsverkets förslag går ut på remiss, inte tvärtom som nu varit fallet. Även i de fall som ArtDatabanken inte anger jakt som en direkt orsak till populationsminskning, så går det inte att utesluta en additiv negativ populationseffekt av jakten. I sådana fall bör, vilket Naturvårdsverket gör i några fall, försiktighetsprincipen råda och djurslagen undantas från jakt under hela eller delar av sitt utbredningsområde. Det finns redan nu möjlighet att skydda egendom (trädgård, gård, etc.) genom jakt, även om det inte finns allmän jakttid för det aktuella djurslaget. Baserat på ovanstående resonemang så vänder sig Sveriges

Veterinärförbundet mot att jakttider för allmän jakt bibehålls för björktrast och nötskrika, och införs för snatterand. Dessa förslag bör dras tillbaka, så som Naturvårdsverket gjorde för ekorre, hermelin och enkelbeckasin.

Sveriges Veterinärförbundet ser ett grundläggande problem i att Naturvårdsverkets *Strategi för svensk viltförvaltning* hävdar att ”i enlighet med Strategi för svensk viltförvaltning ska jakt, viltturism och annat brukande av vilt inte begränsas av omotiverade hinder utan utgångspunkten är att det ska främjas”. Det innebär i princip att det kan bli fritt fram att jaga ett djurslag, även om en rimlig anledning saknas. Tillvaratagande av fallt djur, biologisk mångfald och andra ekosystemtjänster behöver med nuvarande riktlinjer inte tas hänsyn till, inte heller konsekvenser för det jagade djuret. Det är inte överensstämmande med en god jaktetik. Veterinärförbundet anser att en risk för störningar för ett djurslag, andra arter och/eller ekosystem, risk för förväxling av arter samt risk för onödigt lidande i flera fall är motiverade hinder, och därmed något som behöver beaktas. Sveriges Veterinärförbundet menar att det är olyckligt att riktlinjerna i strategin används som enda rättesnöre, och menar också att strategin, som gäller fram till 2020, nu behöver beredas på nytt, med ett bredare fokus än ”jaktbarhet”. Rimligtvis bör en uppdaterad strategi tas fram i sådan ordning att den kan användas vid nya beslut om jakttider, och inte tvärtom. Sveriges Veterinärförbundet finner det obegripligt varför man enligt riktlinjerna i strategin inte tar hänsyn till inkomna förslag om att ta bort jakttider för vissa arter, medan inkomna förslag på att införa jakt på vissa arter diskuteras, och är kritiskt till detta sätt att tolka riktlinjerna.

För att en harmonisering av jakttiderna inte ska få negativa konsekvenser, menar Sveriges Veterinärförbundet att man vid beslut om jakttider behöver ta höjd för de fågelarter som börjar sin häckning tidigast eller avslutar sin häckning senast. Likväl behöver man ta hänsyn till djurarters olika beteenden och förutsättningar, exempelvis begränsad tillgång på livsmiljöer och föda under vintern. Detta innebär att harmonisering inte alltid är det mest lämpliga, eller att man kan behöva göra avsteg från harmoniseringen. Sveriges Veterinärförbundet avstyrker en harmoniserad, d.v.s. förlängd, allmän jakttid för knipa, sjöorre, bläsgås, grågås, dalripa, fjällripa, raphöna, kanadagås, och tidigarelagd jakttid på knipa, storskrake och vigg.

Sveriges Veterinärförbundet ser positivt på att krav på flock vid jakt efter flera fågelarter införs, men menar att förslaget inte är tillräckligt för att undvika att föräldradjur skjuts bort, utan förslaget bör vara ett komplement till jakttider som inte tillåter jakt på fågel under häcknings- och uppfödningstid.

Sveriges Veterinärförbundet menar att ett rapporteringssystem för all avskjutning (inklusive skydds jakt) bör införas. I ett sådant rapporteringssystem bör även skadeskjutningar och andra djurvälståndskomplikationer ingå. Sammanställning av inrapporterad data är, utöver att ge viktig information på populationsnivå, en viktig förutsättning för att minska riskerna för att viltet utsätts för onödigt lidande vid beslut om jakttider.

Sveriges Veterinärförbund är i grunden kritiskt till skyddsjakt på eget initiativ och avstyrker Naturvårdsverkets förslag på införd/utökad skyddsjakt (gäss, ringduva, skarv, trana och sångsvan). Veterinärförbundet anser att den skyddsjakt som idag beviljas av länsstyrelsen efter ansökan eller på länsstyrelsens initiativ är tillräcklig. Rent generellt ser Sveriges Veterinärförbund påtagliga risker med skyddsjakt på eget initiativ, då den riskerar att leda till oönskade störningar och lidande, inte minst om djurslaget jagas under häcknings- och uppfödningstid. Myndigheterna bör ha större kunskap om arternas status än enskilda markägare/lantbrukare, och vid skyddsjakt på enskilds initiativ minskar myndigheters möjlighet till överblick och kunskap om läget för djurslaget i fråga. Sveriges Veterinärförbund menar att det är av största vikt att det, som Naturvårdsverket föreslår, finns ett rapporteringssystem på plats innan nya arter eller nya jaktider införs för skyddsjakt på eget initiativ. Det är dessutom svårt för enskilda markägare att avgöra smittskyddsrisiker som en anledning till skyddsjakt på eget initiativ. Vidare saknas möjlighet att neka skyddsjakt när skäl för nekande finns. Risken för oönskad spridning av bly i känsliga områden ökar. Det är i princip omöjligt att utföra myndighetskontroll vid skyddsjakt på eget initiativ. Transparensen minskar och det finnas en ökad risk för missbruk (d.v.s. förekomst av jakt utöver skyddsjakten). Sveriges Veterinärförbund anser att länsstyrelsen istället ska ges tillräckliga resurser för att administrera anmälningar om skyddsjakt och följa upp utförande och resultat på ett tillfredställande sätt. I första hand ska andra skyddsåtgärder än jakt beaktas innan beslut om skyddsjakt tas, något som inte är möjligt vid jakt på enskilt initiativ.

Vid beslut om jaktider behöver riskerna med förväxling av arter belysas och tas i beaktande. Det gäller främst gråa gäss, dykänder, trutar och större vadare.

Sveriges Veterinärförbund är generellt kritiskt till jakt under dygnets mörka timmar (ex. vildsvin, mufflon och icke-inhemska hjortarter). Veterinärförbundet ställer sig positivt till att tiden för jakt på fågel begränsas under dygnet då det kan vara svårt att avgöra jaktbytets arttillhörighet under dygnets mörka timmar och det kan finnas risk för skadeskjutningar. Sveriges Veterinärförbund menar dock att det även finns betydande risker med att tillåta jakt på fågel under gryning och skymning då möjligheterna till att artbestämma och skilja olika fågelarter åt kan vara näst intill obefintlig.

Utöver detta har Sveriges Veterinärförbund följande åsikter under *Särskilda synpunkter*.

Särskilda synpunkter

2 §

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget.

9 §

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget delvis, men ser risker i att angivna fågelarter får jagas under gryning och skymning då det föreligger risker att inte kunna identifiera arterna. Vi avstyrker vidare att jakt får ske dygnet runt på mufflon och icke-inhemska hjortdjur p.g.a. ökad risk för att fel djurslag skjuts samt ökad risk för skadeskjutning då det är mörkt.

16 §

Jakt- och träningsstider med hund bör inte omfatta perioder då viltet är sårbart, såsom parnings- dräktighets- och uppfödningstider. Veterinärförbundet tillstyrker senarelagd träning med förföljande hundar efter älg och vildsvin.

18 §

Veterinärförbundet tillstyrker ändringen.

23 g §

Veterinärförbundet avstyrker licensjakt på både gråsäl och knobbsäl. Det finns uppenbara risker för skadeskjutning, men detta har inte utvärderats och Naturvårdsverket ställer inte heller krav på att skadeskjutningar ska rapporteras. Omfattande och koncentrerad licensjakt kan ha bidragit till att en stor sälpopulation har skingrats i Roslagens skärgård, och kanske även motverkat syftet att minska belastningen på det kustnära fisket¹. Naturvårdsverket har lyft fram licensjakten som en fördel för jaktturism, men Veterinärförbundet menar att det rimligtvis inte kan vara denna sorts verksamhet myndigheten hade i åtanke. Licensjakten påverkar på sälpopulationen och effekterna på fiske och andra verksamheter (turism, friluftsliv, etc.) samt risken och omfattningen av skadeskjutningar behöver utredas innan ett beslut om permanent licensjakt införs.

29 §

Veterinärförbundet tillstyrker föreslagen ändring. Enligt Naturvårdsverket föreligger risk för bäverungars liv om primärdämnet förstörs tidigt på våren. Veterinärförbundet tillstyrker en senareläggning av tillåten starttidpunkt för enskild att förstöra sekundärdämme i de nordligaste länen med strängare klimatförhållanden, och menar att detta av försiktighetsskäl bör införas i det aktuella beslutet om jaktstider. På så sätt minskar risken för onödigt lidande. Jakt på duvhök bör inte tillåtas alls så länge slagfälla med nät och levande lockfågel är tillåtet.

¹ <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/stockholm/reportage-det-brukar-vara-fullt-med-grasalar-men-nu-ar-det-tomt>

Bilaga 1, punkt 1, hare

Skogsharen anses enligt ArtDatabanken vara nära hotad. Även om antalet reproduktiva individer överstiger rödlistning så ser ArtDatabanken att en minskning av populationen pågår eller förväntas ske. Minskningstakten av den svenska populationen bedöms vara nära gränsvärdet för sårbart. Veterinärförbundet avstyrker allmän jakt på skogshare i de boreala och kontinentala regionerna där arten inte uppnår gynnsam bevarandestatus, tills sådan uppnåtts. Veterinärförbundet avstyrker ett senareläggande av jaktslutet på fälthare till 28 (29) februari i hela landet, eftersom den första kullen kan födas i februari.

Bilaga 1, punkt 2, bäver

Veterinärförbundet avstyrker förslaget om oförändrad jaktslut, vilket bör tidigareläggas och jaktstarten bör senareläggas. Detta eftersom jakten kan pågå då bäverns ungar föds samt att jaktens början ligger ”i nära anslutning till när ungarna fortfarande kan vara beroende av att någon äldre medlem ur familjegruppen finns kvar” enligt Naturvårdsverket.

Bilaga 1, punkt 3, rödräv

Veterinärförbundet avstyrker förslaget om oförändrad jaktstart, vilken bör senareläggas. I Naturvårdsverkets beskrivning av parnings- och uppfödningperiod finns en överhängande risk att sent födda ungar kan bli föräldralösa.

Bilaga 1, punkt 4, iller

Veterinärförbundet avstyrker förslaget om oförändrad jaktstart, vilken bör senareläggas. I Naturvårdsverkets beskrivning av parnings- och uppfödningperiod finns en överhängande risk att sent födda ungar kan bli föräldralösa.

Bilaga 1, punkt 5, mård

Veterinärförbundet avstyrker tidigareläggning av jaktstart. Mårdungar är normalt självständiga i slutet av augusti. Veterinärförbundet anser av djurskyddsskäl att det finns en risk med att tillåta jakt från 1 september, och anser att det bör finnas en större marginal.

Bilaga 1, punkt 6, grävling

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget att tidigarelägga jaktslutet.

Bilaga 1 punkt 7, vildsvin

Veterinärförbundet tillstyrker förtydligandet att sugga med kultingar blir fredade.

Bilaga 1, punkt 8, dovhjort

Veterinärförbundet tillstyrker att dovhind inte får jagas i september.

Bilaga 1, punkt 9, kronhjort

Veterinärförbundet avstyrker jakt på hind utanför kronskötselområden, men tillstyrker senarelagd jaktstart på handjur så att brunsten hinner avslutas.

Bilaga 1, punkt 10, rådjur

Veterinärförbundet avstyrker förlängda jakttider och vårjakt på bock.

Bilaga 1, punkt 11, sädgås

Veterinärförbundet tillstyrker att den allmänna jakttiden tas bort.

Bilaga 1, punkt 15, kricka och bläsand

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget. Det är viktigt att hänsyn tas till nyttillkommen information från uppdaterad rödlistning hos ArtDatabanken, försiktighetsprincipen bör gälla.

Bilaga 1, punkt 17, alfågel och sjöorre

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget om att ta bort alfågel från allmän jakt. Sveriges Veterinärförbund avstyrker förslaget för sjöorre och menar att jaktstoppet istället ska förläggas till slutet av året i hela landet, eftersom artens livsmiljö längs kusten är begränsad under vintern (januari).

Bilaga 1, punkterna 19 och 20, ejder och småskrake

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget att ta bort ejder och småskrake från allmän jakt. Jakt bör inte bedrivas på arter som minskar inom EU och i vissa fall i Sverige, och som inte får jagas utan erforderliga förvaltningsplaner.

Bilaga 1, punkt 21, dalripa och fjällripa

Veterinärförbundet avstyrker en harmoniserad, förlängd jakttid på dalripa och fjällripa. Ripa förefaller ha minskat i sitt utbredningsområde utanför fjällen. Regional hänsyn bör därför tas i beaktande vid beslut om jakttider.

Bilaga 1, punkt 22, järpe, orre och tjäder

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget om begränsad jakt efter järpe. Skogsfåglar bör jagas med försiktighet i södra delarna av landet eftersom det därifrån finns uppgifter om minskade populationer. Regionala skillnader behöver därför beaktas i jakttiderna.

Bilaga 1, punkt 23, orrtupp och tjädertupp

Veterinärförbundet avstyrker förlängning av jakttiden för orrtupp och tjädertupp. Tuppar besöker spelplatsen av och till under hela året, och oftare ju närmare häckningsperioden man kommer, med ökad risk att de blir skjutna under jakt vid spelplatser.

Bilaga 1, punkt 24, raphöna

I Naturvårdsverkets förslag som gick ut på remiss föreslogs en något senare jaktstarttidpunkt för att bättre anpassa jakttiden till artens häckningstid som pågår fram till mitten av september. Detta förslag har nu dragits tillbaka och startdatum för jakt sammanfaller med slutet av häckningstiden, vilket Veterinärförbundet avstyrker av djurskyddsskäl. Veterinärförbundet avstyrker även förlängd jakttid till 30 november på en art som är rödlistad som nära hotad och som är sårbar under vintern. Vintern kan komma tidigare än så, inte minst i de nordligaste länen där allmän jakt nu föreslås. Huruvida en förlängd jakttid skulle leda till utökade biotopåtgärder förefaller mycket tveksamt. Mer vetenskapligt underlag behövs för att kunna dra sådana slutsatser.

Sid 29, bilaga 1, punkt 25, fasan

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget.

Bilaga 1, punkt 26, morkulla

Veterinärförbundet tillstyrker en senareläggning av jaktstarten. Antalet observationer av sena häckningar är få, men de förekommer. Antalet observationer av morkullor är i sig litet, men det finns sannolikt fler fall av icke-observerade sena häckningar. Försiktighetsprincipen bör därför gälla.

Bilaga 1, punkt 27, havstrut, gråtrut och fiskmås

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget om att ta bort jakttider för gråtrut och havstrut och ett tidigare lagt jaktstopp för fiskmås. Veterinärförbundet anser dock att allmän jakt inte bör bedrivas efter fiskmås utan att skydds jakt på fiskmås är tillräckligt för att motverka de problem som fiskmås kan åstadkomma.

Bilaga 1, punkt 28, ringduva

Veterinärförbundet tillstyrker senarelagd jaktstart i en del län, men vill lyfta fram att häcknings- och uppfödningstiden är längre än så i vissa delar av landet, vilket innebär att nuvarande förslag på jakttider är otillräckligt ur djurskyddssynpunkt. En senarelagd jaktstart bör omfatta alla län. Även om jakt på ringduva till stor del bedrivs på duvor som vistas i flock, så innebär en tidigare lagd jaktstart en betydande djurvälståndsrisk då delar av jakten på ringduva kommer att sammanfalla med artens häckningsperiod i vissa delar av landet. Vidare anser Sveriges Veterinärförbund att EU-kommissionens vägledning till fågeldirektivet, som anförs av Naturvårdsverket som ett argument för höstjakt; ”att överlevnaden

för ungar som kläcks sent troligen i allmänhet är mycket låg på grund av klimatförhållandena under hösten och bristen på tid för dem att växa till sig och samla på sig tillräckligt mycket energidepåer före vintern.” är oförenligt med god jaktetik. Utöver gemensam senarelagd jaktstart bör det framgå att jakt efter ringduva bör gälla duvor som uppträder i flock.

Bilaga 1, punkt 29, björktrast

Veterinärförbundet avstyrker förslaget. Björktrasten utgör ingen jaktlig resurs. Naturvårdsverket menar att det inte finns några biologiska skäl att ta bort jakten, Men Veterinärförbundet menar istället att det inte finns några biologiska skäl att ha kvar jakten, som inte heller innebär resursutnyttjande eller annan samhällsnytta. Här kan regeringen en gång för alla ta ett beslut att lyfta ur björktrasten från den allmänna jakten. I de fall björktrasten ställer till med skador i t.ex. trädgårdsodlingar, så kan den jagas genom skydds jakt.

Bilaga 1, punkt 30, nötskrika

Veterinärförbundet avstyrker förslaget. Det inte finns någon rimlig anledning att ha jakttider för allmän jakt på nötskrika, eftersom nötskrikans predation på lavskrika kan hanteras regionalt (främst via skydds jakt) och att övrig predation inte utgör ett hot mot andra arter (uppdaterat underlag saknas). Nötskrikans värde för konsumtion är försumbar. Nötskrikan är inte en viktig jaktlig resurs.

Bilaga 1, punkt 31, kråka, kaja, skata

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget att korta jakttiderna med hänsyn till häckningsperioder. Veterinärförbundet anser dock att allmän jakt inte bör bedrivas efter kråka, kaja, skata utan att skydds jakt är tillräckligt för att motverka de problem som dessa kråkfåglar kan orsaka.

Bilaga 1, punkt 32, råka

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget att tidigarelägga jaktslutet, men avstyrker tidigareläggning av jaktstarten, då den riskerar att överlappa med häckningsperioden. Veterinärförbundet anser att allmän jakt inte bör bedrivas efter råka utan att skydds jakt är tillräckligt för att motverka de problem som råkor kan orsaka.

Bilaga 1, ny punkt, snatterand

Veterinärförbundet avstyrker förslaget. Visserligen har arten en ökande populationstrend, men populationen är fortfarande liten. Förslaget bör skjutas upp till nästa jaktårsberedning.

Bilaga 2, jakttid älg

Veterinärförbundet avstyrker förslaget som innebär att länsstyrelserna i fortsättningen inte ska kunna ha möjlighet att begränsa jakttiderna.

Bilaga 4, punkt 2, gård eller trädgård mm

Veterinärförbundet avstyrker skyddsjakt på eget initiativ efter fälthare som orsakar skada på mark med jordbruksgröda. Ett sådant beslut skulle i praktiken innebära att fälthare på fält kan jagas året runt, vilket inte är förenligt med god jaktetik.

Bilaga 4, punkt 7, årsunge av råka

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget om att inte tillåta skyddsjakt efter årsunge av råka.

Bilaga 4, punkt 13 och 14, sädgås

Veterinärförbundet avstyrker förslaget att skyddsjakt på eget initiativ tillåts under häcknings- och uppfödningstid. Risken att inte kunna skilja på de två underarterna behöver beaktas vid beslut om jakttider.

Bilaga 4, punkt 15, grågås

Veterinärförbundet avstyrker att skyddsjakt på eget initiativ tillåts under hela året. Skyddsjakt på eget initiativ bör inte tillåtas under häcknings- och uppfödningstid.

Bilaga 4, punkt 16, vitkindad gås

Veterinärförbundet avstyrker förslaget att skyddsjakt på eget initiativ tillåts under hela året. Även om de flesta vitkindade gässen inte häckar i Sverige så bör skyddsjakt på eget initiativ inte tillåtas under häcknings- och uppfödningstid. Eftersom vitkindade gäss inte håller sig till familjegrupper under häckning utan istället häckar i och är bunden till sin koloni under häckningsperioden. Det innebär att föräldradjur kan skjutas bort. Gässens bete kan medföra negativa naturvårdseffekter på strandängar, men behovet av skyddsjakt bör avgöras av myndigheter.

Bilaga 4, punkt 17, kanadagås

Veterinärförbundet avstyrker förslaget att skyddsjakt på eget initiativ tillåts under hela året. Skyddsjakt på eget initiativ bör inte bedrivas under häcknings- och uppfödningstid.

Naturvårdsverket framhåller att smittämnen kan spridas från gässen till tamdjur och människor, vilket är ett argument för att behovet av skyddsjakt bör avgöras av myndigheter, och inte markägare som rimligtvis inte kan ha sådan kunskap. Mer forskning behövs för att utvärdera smittspridning mellan vilda gäss, tamdjur och människa.

Bilaga 4, punkt 20, ringduva

Veterinärförbundet tillstyrker förslaget om att tidigarelägga jaktslutet i delar av landet, men menar att djurvälståndsriskerna fortfarande är överhängande under jakttiden. Det är av djurvälståndsskäl bra att villkoret ställs att duvorna ska uppträda i flock, då risken att skjuta bort individer med ungar är mindre. Veterinärförbundet avstyrker den föreslagna omfattande tidigareläggningen av jaktstarten, eftersom det gör att ringduvan i princip blir jaktbar året runt, till stora delar utan insyn av myndigheter.

Bilaga 4, punkt 22, årskalv av dov- och kronhjort

Veterinärförbundet avstyrker förslaget då kalvar under försommaren fortfarande diar och inte gör någon skada på gröda.

Bilaga 4, punkt 25, skorskarv

Veterinärförbundet avstyrker förslaget om skyddsjakt på eget initiativ. Skyddsjakt bör enbart utföras efter beslut från länsstyrelsen.

Bilaga 4, punkt 25, trana och sångsvan

Veterinärförbundet avstyrker förslaget. Förslagen lydelse har visserligen förbättrats i och med införandet av flockbegreppet, men djurvälståndsrisker kvarstår. Skyddsjakt efter dessa arter riskerar att leda till oönskade störningar, inte minst om tranor ska få jagas under häckningstid, men även andra arter kan komma att störas och utsättas för risker. Naturvårdsverket nämner t.ex. den mindre sångsvanen, som kan förekomma i flockarna med sångsvan.

Sid 281, bilaga: Störningsförbudet och jaktträning med hund (beskrivs utförligt på sid. 167 i NV:s förslag)

Veterinärförbundet tillstyrker senarelagd jaktträning med hund efter grävling och senarelagd träning med drivande hundar efter vildsvin och älg. Anpassningen hundträningen bör dock gälla all sorts träning p.g.a. risk att höga utomhustemperaturer kan påverka djurvälståndet negativt. Jakt med hund efter mufflon bör inte ske under uppfödningstid, en tid då det även finns risk att ungar till annat klövvilt kan förföljas. Veterinärförbundet anser vidare att träning på stora rovdjur inte bör utföras utanför tiden för licensjakt. Lodjursungar kan riskera att skiljas från föräldradjur, vilket med stor sannolikhet utgör en stor belastning och stress.

Ovanstående synpunkter har utarbetats av Sveriges Veterinärförbunds Djurskyddsutskott

Med vänliga hälsningar/Sveriges Veterinärförbund